

December 1908

AFSENDER

Niels Skovgaard

MODTAGER

Susette Cathrine Holten

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Dateringsbegrundelse:
Dateret i forhold til brevets indhold,
som læses i forbindelse med Mappe
44 nr. 24, 25 og 26.

Modtagersted:
Seattle

Omtalte personer:
Hans Nicolai Holten
Aage Holten
Ingeborg Skovgaard
Joakim Skovgaard

Arkivplacering:
Mappe 44 nr. 28a-b

DOKUMENTINDHOLD

Niels Skovgaard mener ikke det er forsvarligt at sende penge til Susette og Nicolaj Holten i Seattle, da han er bange for, at de vil bruge dem op.

TRANSSKRIFTION

Mappe 44 brev 28

Afskrift

Kjære Cathrine! Jeg har i da fra Joakim [?], jeg kan ikke råde ham til andet end at lade dem blive stående her. Vel kan jeg så godt forstå dine følelser og er kun glad ved, at Du længes hjem og nødtigt vil have Åge til at blive Amerikaner, men jeg kan alligevel ikke forsvare at tilråde at føje Dig, og heller ikke kan jeg forstå, at det kan spille nogen rolle for Dig, jeg mener reel rolle, for det kunde muligvis være en ret stor opmuntring. Ganske vist ved jeg ikke hvor mange penge der står men det kan næppe være så mange, at den måske ret store renteforøgelse, du kunde få i Amerika, kunde blive til så meget at Din hjemkomst blev rykket synderligt nærmere. Da Du dog må blive borte i en årrække, så kan det ikke sige meget, om Du kom nogle måneder før. Jeg husker ikke rettere, end at det forholder sig med de penge på den måde, at det var Jeres indbo, som vi vilde skåne for Jer, men sådan at det var Åges, og da I besluttede at rejse, så I altså ikke længere havde brug for indbo hjemme, at det så blev gjort i penge og sikret Åge, for at han ikke skulde risikere at komme til at stå tomhændet. Det er jo i virkeligheden en gave familiens kreditorer har givet Åge, og det var meningen, at der skulde være noget sikkert for ham. Dette blev naturligvis gjort velovervejet, og jeg indser ikke, at forholdene har forandret sig sådan, at der er grund til at se anderledes på det. Selv om det nu går godt for Jer, så er der dog ingen der ved, om det bliver ved, og jeg er nødt til at sige Dig rent ud

-2-

at hvad du skriver eller mulig får i sinde at skrive, om jeres muligheder, så vil jeg ikke regne dermed. Hver gang jeg har rettet mig efter hvad Du har villet på det område, så har det været galt. Du er sangviniker og Du ser altid det som det rette, som behager Dig bedst, og Du lader Dig let besnakke af Nicolaj, som ligeledes er sangviniker. Derfor, selvom det er rigtigt, som Du skriver, at I slet ikke vil spekulere med de Penge, da stoler jeg slet ikke på at I holder det løfte, selv om jeg godt nok tror at i det mindste Du mener det nu, men jeg tror, at fristelsen kunde blive jer for stærk, så stor en rolle som pengegevinst spiller for Jer.

Det er muligt at de store Renter i Amerika kan [?] i sikre papirer, som du tidligere har skrevet, og det er vel nok ret små renter I nu får, men jeg

mener, at det er Joakims pligt at passe på at Kapitalen ikke går tabt, og det kan han ikke, når den anbringes i Amerika, og selv om der har vist sig meget råddent i pengeforholdene i Danmark, så er dog vist Overformynderiet sikkert nok. For øvrigt ved vi jo ikke om pengene ikke er anbragt i papirer, som blot opbevares i Overformynderiet. Ja det bliver jo Joakim som kommer til at afgjøre det, men det er vist ikke engang let for ham at få pengene ud, selv om det måske lader sig gøre. Men hvis ikke [?] Holten råder til det, da synes jeg dårligt Joakim kan forsvare at tage pengene ud og sende jer. Ja kjære Søster, jeg ved nok, at det

-3-

Mappe 44 nr. 28b

jeg har skrevet vil bedrøve Dig, men al min erfaring gaar ud paa, at jeg skal handle som jeg selv synes er rigtigt, og ikke lytte efter hvad Du udmaler og forsikrer. Der er så meget, jeg holder så umådelig meget af hos Dig, og sådan som Du tager det, når det kniber, og især har taget den svære tid, I har haft i America, inden det begyndte at gå godt, det beundrer jeg, men der er også det, som jeg synes, Du tager galt på, og hvori jeg ikke kan være enig med Dig.. Det var nu den ting, men nu vil jeg gøre et forslag, eller rettere Ingeborg og jeg vil gøre det, for vi er enige. Nemlig at Du så længe Du er i Amerika og arbejder for at kunne komme hjem igen, at så længe tænker Du ikke på at afbetale noget til os. Du har jo allerede sendt noget en gang, og Du mente jo at kunne fortsætte dermed, men når Du istedenfor sætter de penge, Du ville sende, på rente, så kan Du måske på den måde tjæne omtrent lige så meget, som på den anden. Ja jeg ved det ikke, for jeg ved hverken hvor meget der står i overformynderiet eller hvor meget Du efterhånden kunde afbetale, men det første er vist ikke nogen herregård, og det sidste blev dog måske en del, hvis det går godt med arbejdet fremdeles. Så når Du engang kommer hjem, kan Du altid tænke på, om Du kan afbetale gælden, men det er en ting som Du ikke må lade trykke Dig. Broder Niels

Ophavsret - Museet
Mappe H. Nr. 28A ^I Catherine ! G. har da fra Joakims
kan ikke råde ham til andet, end
at lade dem blive stående der. Vel kan j. så godt
forstå dine følelser, og v. keen glad ved at du læn-
gjør og nødigt vil have Aje til at blive amerikaner,
men j. kan alligevel ikke forvare at tilråde
at løjf. d. j., og heller ikke kan j. forstå at det
kan spille nogen stor rolle for d. j., j. mener
vel rolle, for det kunde mulig nok være
en ret stor opmuntring. Ganske vist ved j. ikke
hvor mange penge der står, men det kan næppe
være så mange, at den måske ret store renteforsøgelse
du kunde få i Amerika, kunde blive til så meget,
at din hjemkomst blev rykket dyderly nærmere. Da
du dog må blive borte i en årække, så kan det
ikke sige meget, om du kom nogle få måneder
før. G. husker ikke rettere, end at det forholder
sig med de penge på den måde, at det var G. ved
indbo, som vi vilde skære for G., men sådan, at
det var Ajes, og da I besluttede at rejse, så I
altså ikke længere havde brug for indbo hjemme,
at det så blev gjort i penge og sikkert Aje, for at
ikke han skulde risikere at komme til at stå
tomhændt. Det er j. i virkeligheden en gave families
kreditoren har givet Aje, og det var meningen,
at der skulde være noget sikkert for ham. Dette
blev naturligvis gjort velovervejst, og j. undser ikke,
at forholdene har forandret sig sådan, at der er
grund til nu at se anderledes på det. Selv om det
nu går godt for G., så er der dog ingen der ved, om
det bliver ved, og j. nødes til at sige d. j. rent ud

at hvad Du skriver² eller mæly for i Sinde
at Skrive, om Jeres muligheder, så vil jeg
ikke regne dermed. Hver gang jeg har rettet mig
efter hvad Du har villet på det område, så
har det været galt. Du er sangviniker og Du
ser altid det som det rette, som behager Dig
bedst, og Du lader Dig let beomakke af Nicolaj,
som ligeledes er sangviniker. Derfor, selv om
det er rigtigt, som Du skriver, at I slut, ikke vil
spekulere med de penge, så stoler jeg slut, ikke på,
at I holder det Løfte, selv om I godt nok tror
at i det mindste Du mener det nu, men jeg tror,
at fristelsen, kunde blive for stærk, så stor
en rolle som pengegevenet spiller for Jer.

Det er muligt at de store renter i Amerika kan
fås i sikre papirer, som Du tidligere har skrevet,
og det er vel nok ret små renter I nu får, men jeg mener,
at det er Joakims pligt, at passe på at kapitalen
ikke går tabt, og det kan han ikke, når den anbringes
i Amerika, og selv om der har vist sig meget trøddent
i pengeforholdene i Danmark, så er dog vist overformyndret
sikkert nok. For overført ved sig ikke, om pengene ikke er
anbragt i papirer, som blot opbevares i Overformynder-
ret. Da det bliver Joakim som kommer til
at afgjøre det, men det er vist ikke engang let for ham
at få pengene ud, selv om det måske lader sig gøre.
Men hvis ikke Samuel Holten råder til det, så
synes jeg dårligt Joakim kan forsvare at tage pengene
ud og sende Jer. Da hyses søster, is ved nok, at det

3.

jeg har skrevet vel bedrøvet dig, men al min erfaring
 går ud på, at jeg skal handle som jeg selv synes er
 rigtigst, og ikke lytte efter hvad du udmaler og foreskriver.
 Der er så meget jeg holder så uendeligt meget af hos
 dig, og sådan som du tager det, når det kommer, og især
 har været den svære tid I har haft i America, inden det
 begyndte at gå godt, det beundrer jeg, men du er oppe på det,
 som jeg synes du tager galt på, og hvori jeg ikke kan være
 enig med dig. Det var en dårlig ting, men nu vil jeg gøre et forsøg,
 eller rettere Indebor, og jeg vil gøre det, for vi er enige om
 at du så længe du er i America, og arbejder for at kunne
 komme hjem igen, at så længe tænker du ikke på at
 afbetale noget til os. Du har jo allerede sendt noget en
 gang og du mente jo, at kunne fortsætte dermed, men når
 du så istedetfor sætter de penge, du vil have sendt, på
 rente, så kan du måske på den måde tjene omtrøst lige
 så meget, som på den anden. Ja, jeg ved det jo ikke, for
 jeg ved ikke, hvor meget der står i overfor myndigt,
 eller hvor meget du efterhånden kan afbetale, men
 det første er vist ikke nogen herregård, og det bedste bliver
 dog måske en del, hvis det går godt med arbejdet fremdeles.
 Så når du endelig kommer hjem, kan du altid tænke
 på, om du kan afbetale gælden, men det er en ting, som
 du ikke må lade trykke dig. Bror Niels.

SKOVGAARD-MUSEL.
Mappe 44 Nr 28 B